

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019 și a sentinței Judecătorie Chișinău sediul Ciocana din 27 noiembrie 2018, declarat de către condamnatul

Padurean Iulian Xxxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat r-nul xxxxx s. xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 15.10.2018 – până la 27.11.2018

instanța de recurs:

de la 09.01.2019 – până la 04.02.2019

instanța de recurs în anulare:

de la 28.03.2018 – până la 10.07.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 27 noiembrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Padurean Iulian Xxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Padurean Iulian la 13 septembrie 2018, în jurul orei 07:00, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor art. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, a urcat la volanul automobilului de model „Toyota QMZ” cu n/î xxxx și deplasându-se în sectorul Ciocana mun. Chișinău, la intersecția str. Vadul lui Vodă cu str. Uzinelor, în timpul verificării actelor conducătorului automobilului de către angajații Batalionului Național de Patrulare al IGP a MAI, care, a fost reținut în flagrant și, fiind supus testului alcooscopic, i s-a constatat o concentrație a vaporilor în aerul expirat de 1,00 mg/l, ceea ce potrivit art. 134¹² din Codul penal și Regulamentului privind modul

de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 296 din 16.04.2009, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expusă mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Padurean Iulian, a fost calificată *de drept* în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu recurs de către inculpat și apărătorul său Antoci Maria, la data de 10 decembrie 2018, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Padurean Iulian să fie liberat de răspundere penală cu tragerea acestuia la răspundere contravențională potrivit prevederilor art. 55 Cod penal și aplicarea unei pedepse minime prevăzute de lit. d) alin. (2) al normei date.

În motivarea recursului a invocat că, infracțiunea stipulată de art. 264¹ alin. (1) Cod penal este o infracțiune din categoria celor ușoare, inculpatul este de o vârstă tânără, își face studiile la o instituție din țară, se căiește sincer de cele comise, și-a recunoscut vinovăția și a înaintat cerere de examinare a cauzei potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, fără administrarea de noi probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, a fost respins ca nefondat recursul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, respectiv opțiunea privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale nu au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept de a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Instanța de recurs a notat că, la stabilirea pedepsei inculpatului instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și ca urmare, acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 140 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pentru un termen de 3 ani, reținând gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor ușoare, de persoana vinovatului, care nu are antecedente penale, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a recunoscut vina, căindu-se sincer de fapta comisă, acesta este student la Universitatea de Stat din Moldova, nu are la întreținere alte persoane, cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Afirmațiile recurenților, precum că prima instanță nu a luat în considerare personalitatea inculpatului, că a recunoscut vina, căința sinceră, își face studii la o instituție din țară, instanța de recurs le-a apreciat ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de fond anume aceste circumstanțe le-a pus la baza stabilirii categoriei și quantumului pedepsei, inculpatului Padureanu Iulian. În opinia instanței de recurs,

inculpatului corect i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală în limitele prevăzute de norma legală pentru infracțiunea respectivă.

Mai mult, cauza s-a examinat în ordinea procedurii simplificate de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul beneficiind de o reducere a pedepsei cu o pătrime din limitele de pedeapsă prevăzute de lege, fiindu-i aplicată pedeapsa în limita minimă a sancțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Cu referire la solicitarea recurentului privind aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, instanța de recurs a menționat că, în speță nu sunt întrunite condițiile privind liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului și, în această ordine de idei, a fost apreciată ca fiind nemotivate cerințele recurenților, în acest sens.

Instanța de recurs a considerat că, liberându-l pe inculpat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, după cum a fost solicitat, nu-și va atinge scopul legii penale, care are menirea de a apăra, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și întreaga ordine de drept, prevenirea de noi infracțiuni.

Prin urmare, instanța de recurs a considerat că, temei pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal nu s-au constatat, iar pedeapsa, astfel cum a fost individualizată de instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

6. Hotărârile judecătorești, sunt atacate cu recurs în anulare, la data de 11 martie 2019, de către condamnat, care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie liberat de răspundere penală și tras la răspundere contravențională, potrivit art. 55 Cod penal.

În motivarea recursului în anulare a invocat că, este la prima abatere, infracțiunea pentru care a fost condamnat, potrivit art. 16 Cod penal, este una ușoară, se căiește sincer de cele comise, este de vârstă tânără, respectiv ținând cont de aceste împrejurări consideră posibil de a-i fi aplicate prevederile art. 55 Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință prin care a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea individualizării pedepsei, fapt ce nu constituie temei prevăzut la art. 453 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

În dispoziția art. 455 alin. (2) Cod de procedură penală, se specifică căror cerințe trebuie să corespundă cererea de recurs în anulare, în special conținutul acesteia.

Această normă procesuală reglementează obligația recurentului de a aduce în textul recursului argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală.

În speța, din conținutul recursului declarat, se constată că condamnatul solicită casarea hotărârilor judecătorești adoptate la caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal, liberându-l de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, însă fără a invoca careva temeiuri din cele prevăzute la art. 453 Cod de procedură penală, întemeindu-și recursul în anulare pe aceleași argumente indicate în ordinea recursului ordinar.

Colegiul penal menționează că, prevederile alin. (1) art. 453 Cod de procedură penală, stipulează expres care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alineatul (2) al aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În același context, instanța de recurs în anulare specifică, că hotărârea judecătorească irevocabilă împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

În conformitate cu art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Raportând normele enunțate mai sus la motivele indicate în recursul declarat, se constată că, autorul nu invocă circumstanțe concrete, considerate a fi relevante pentru a interveni în hotărârea irevocabilă adoptată de instanța de recurs în partea contestată prin prisma prezenței viciului fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, descrierea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se argumentarea ilegalității hotărârii contestate, în acest sens.

Recursul în anulare nu conține descrierea cerinței prevăzute de art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, astfel ne fiind invocat nici un temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, precum și argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că recursul în anulare declarat de condamnatul Padurean Iulian, nu întrunește condițiile de formă și conținut prevăzute în normele procesuale specificate mai sus. Este de menționat că, instanța de recurs în anulare nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare, declarat în

speță, cu circumstanțe în fapt și în drept, ce le-ar justifica sub acest aspect, întrucât, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, Colegiul remarcă acel fapt, că competența de rejudecare a hotărârilor judecătorești irevocabile poate fi exercitată pentru a corecta erorile de drept, și nu pentru o revizuire a aspectelor de fapt.

Totodată, Colegiul penal notează că, alegațiile referitoare la posibilitatea aplicării în prezenta speță a prevederilor art. 55 Cod penal, au constituit obiect de discuție în instanța de recurs, asupra cărora s-a expus în hotărârea adoptată la caz.

În temeiul celor expuse și întrucât condamnatul Padurean Iulian a formulat recursul în anulare declarat cu încălcarea prevederilor art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, se impune inadmisibilitatea acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

9. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1) Cod procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2019, de către condamnatul **Padurean Iulian Xxxxxx**, în cauza penală în privința acestuia, deoarece nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 08 august 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda